

8-1-1986

การแพทย์และความสัมพันธ์ของกายและใจ

Nipatt Karnjanathanalers

Malee Phulklongtan

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjjournal>

Part of the [Medicine and Health Sciences Commons](#)

Recommended Citation

Karnjanathanalers, Nipatt and Phulklongtan, Malee (1986) "การแพทย์และความสัมพันธ์ของกายและใจ," *Chulalongkorn Medical Journal*: Vol. 30: Iss. 8, Article 1.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjjournal/vol30/iss8/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

การแพทย์และความสัมพันธ์ของกายและใจ

ภิรมย์ สุคนธาภิรมย์*

ในสมัยก่อนเมื่อพูดถึงการแพทย์หรือการสาธารณสุข คนส่วนมากก็จะนึกถึงการตรวจ และรักษาผู้ป่วยเท่านั้น แต่ในปัจจุบันการแพทย์และการสาธารณสุขเน้นถึงการป้องกัน ส่งเสริมสุขภาพ และการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วย ซึ่งไม่ต้องสงสัยเลยว่าแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ทุกคนจะต้องเพิ่มความสนใจในความเป็นอยู่ การดำรงชีวิต ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม และพฤติกรรมของประชากรในแต่ละท้องถิ่นมากขึ้น การรู้จักและเข้าใจประชากรหรือผู้ป่วยอย่างแท้จริง จะช่วยให้ปฏิบัติงานด้านการแพทย์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยอาศัยความรู้ทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ สุขภาพจิต และจิตเวชศาสตร์ ซึ่งเป็นความรู้ที่มีใช้เพียงเพื่อจะตรวจรักษาผู้ป่วยวิกฤตเท่านั้น หากเป็นความรู้ที่จะช่วยทางด้านส่งเสริม ป้องกัน ตรวจรักษา ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจด้วย

เป็นที่น่ายินดีที่เจตคติของประชากรเกี่ยวกับพฤติกรรมศาสตร์ สุขภาพจิต และจิตเวชศาสตร์ นับวันจะดีขึ้น ทุกคนพอจะทราบว่าโรคทางกายหลายโรคเกิดจากความตึงเครียดและปัญหาทางจิตใจ

ความเป็นอยู่และการใช้ชีวิตประจำวันของคนหลายคนเป็นปัจจัยสำคัญทำให้บุคคลนั้น ๆ ป่วยทางกาย โรคทางจิตเวชเกือบทุกโรคมีผลกระทบต่อจนถึงสุขภาพทางกาย และในทางกลับกันเมื่อสุขภาพกายไม่ดีก็ส่งผลให้หลายคนมีสุขภาพจิตไม่ดีด้วยมากน้อยแล้วแต่กรณี ด้วยเหตุนี้ในการปฏิบัติงานทางการแพทย์ เรื่องของสุขภาพกายและสุขภาพจิตจึงแยกออกจากกันไม่ได้ต้องพิจารณาร่วมกันไป ผู้เขียนเห็นว่าจำเป็นที่แพทย์ทุกคนจะต้องมีความรู้เรื่องพฤติกรรมศาสตร์ เรื่องสุขภาพจิตดีพอ ๆ กับ ความรู้ทางด้านกายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยา และมีความรู้ทางด้านจิตเวชศาสตร์พอที่จะรักษาโรคจิตเวชฉุกเฉินได้ ตรวจและรักษาโรคจิตเวชที่พบบ่อย ๆ ได้ วินิจฉัยและส่งต่อการรักษาโรคทางจิตเวชทุกประเภท ควรทำจิตบำบัดชนิด Supportive ได้ และมีท่าทีและสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้ป่วยและญาติ

ปัจจุบันท่วงการกล่าวกันมากถึง “ความรู้คู่คุณธรรม” ซึ่งตามลักษณะของงานทั้งคุณภาพและคุณธรรมน่าจะมีได้มากที่สุดในการแพทย์

* ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย